

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul VI — Nr. 69

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Miercuri, 16 martie 1994

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
Decizia Plenului Curții Constituționale nr. 1 din 8 februarie 1994 privind liberul acces la justiție al persoanelor în apărarea drepturilor, libertăților și intereselor lor legitime	1—3
ACTE ALE ORGANELOR ADMINISTRAȚIEI PUBLICE	
5820/45750. — Norme metodologice cu privire la determinarea fondului de salarii ce poate fi consumat de societățile comerciale cu capital majoritar de stat și regiile autonome la care salariile se stabilesc prin negociere fără obligația de a plăti impozit suplimentar, emise de Ministerul Muncii și Protecției Sociale și Ministerul Finanțelor	4—7

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA PLENULUI CURȚII CONSTITUȚIONALE Nr. 1

din 8 februarie 1994

privind liberul acces la justiție al persoanelor în apărarea drepturilor, libertăților și intereselor lor legitime

Curtea Constituțională a fost investită prin sesizări sau excepții de neconstituționalitate formulate, după caz, potrivit prevederilor art. 144 lit. a) și c) din Constituție, să se pronunțe asupra constituționalității unor dispoziții legale care se pretindea că limitau accesul liber la justiție, consacrat de art. 21 din legea fundamentală.

Soluțiile Curții diferă în funcție de specificul fiecărei cauze :

— prin Decizia nr. 34/1993 (publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 144 din 1 iulie 1993), constatându-se că excepția prevăzută de art. 4 din Legea contenciosului administrativ nr. 29/1990, referitoare la prevederile art. 3 din aceeași lege privind

cererile cu privire la stabilirea și scăderea impozitelor, a taxelor și a amenzilor prevăzute de legile care prevăd impozite și taxe, înlătură jurisdicția instanțelor judecătorești și, deci, încalcă accesul liber la justiție, s-a decis că ea este abrogată potrivit art. 150 alin. (1) din Constituție și s-a consacrat astfel dreptul de recurs la Secția de contencios administrativ a Curții Supreme de Justiție ;

— prin Decizia nr. 35/1993 (publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 218 din 6 septembrie 1993) s-a decis că dispozițiile art. 35 din Legea nr. 32/1968 privind stabilirea și sancționarea contravențiilor sunt neconstituționale și, în consecință, abrogate, deoarece împiedică persoanele juridice de a exercita calea de atac împotriva proceselor-verbale de contravenție la instanțele judecătorești, încalcând astfel accesul liber la justiție ;

— prin Decizia nr. 41/1993 (publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 218 din 6 septembrie 1993) s-a respins ca vădit nefondată o excepție de neconstituționalitate vizând art. 11 din Legea fondului funciar nr. 18/1991, reținându-se, între altele, că dispoziția atacată prevede expres posibilitatea celui nemulțumit de hotărârea comisiei județene de a se adresa justiției (judecătoriei), reprezentând o concretizare a principiului prevăzut de art. 21 din Constituție ;

— prin Decizia nr. 60/1993 (publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 12 din 19 ianuarie 1994) s-a admis excepția de neconstituționalitate a art. 64 alineatul final din Decretul nr. 360/1976 privind aprobarea Statutului disciplinar al personalului din unitățile de transporturi și s-a constatat că este abrogat în baza art. 150 alin. (1) din Constituție, urmând ca împotriva hotărârii judecătoriei partea interesată să poată exercita toate căile de atac prevăzute de lege. Pentru a se pronunța această soluție, s-a reținut că dispoziția legală atacată asigură salariaților care concură la siguranța circulației numai un acces parțial la justiție (plângere la judecătorie), în timp ce pentru ceilalți salariați din transporturi nu există o astfel de restricție și, deci, textul consacră o discriminare care contravine prevederilor art. 16 alin. (1) din Constituție.

În legătură cu această ultimă decizie, Curtea Supremă de Justiție, cu adresa nr. 56 din 29 noiembrie 1993, a sesizat Curtea Constituțională, solicitând să se examineze dacă nu este în contradicție cu Decizia Curții Constituționale nr. 3/1992, prin care, în materia contenciosului electoral, se stabilise că este constituțională dispoziția cuprinsă în art. 85 alin. (2) din Legea nr. 68/1992 pentru alegerea Camerei Deputaților și a Senatului, care exclude, în această materie, alte căi de atac în afara recursului.

Ca atare, pentru a se înlătura orice posibilitate de interpretare echivocă a deciziilor Curții Constituționale în legătură cu liberul acces la justiție, prevăzut de art. 21 din Constituție, inclusiv în ce privește accesul la folosirea căilor de atac,

PLENUL CURȚII CONSTITUȚIONALE,

examinând deciziile pronunțate, îndeosebi Decizia nr. 3/1992, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 162 din 15 iulie 1992, și Decizia nr. 60/1993, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 12 din 19 ianuarie 1994, și sesizarea Curții Supreme de Justiție, reține următoarele :

Potrivit art. 21 din Constituție : „Orice persoană se poate adresa justiției pentru apărarea drepturilor, a libertăților și a intereselor sale legitime.

Nici o lege nu poate îngădi exercitarea acestui drept“.

În interpretarea acestui principiu constituțional, Plenul Curții Constituționale este chemat pentru a decide:

1. dacă instituirea unei proceduri administrativ-jurisdicționale constituie o încălcare a liberului acces la justiție sau poate avea ca efect limitarea acestui acces ;

2. dacă liberul acces la justiție este compatibil cu instituirea unor proceduri speciale, pentru situații deosebite, sau, dimpotrivă, implică existența numai a unei unice proceduri, indiferent de asemenea situații, inclusiv în ce privește exercitarea căilor de atac ;

3. în ce condiții existența unor particularități procedurale, îndeosebi în ce privește exercitarea căilor de atac, este conformă principiului egalității cetățenilor în fața legii și a autorităților publice, prevăzut de art. 16 alin. (1) din Constituție.

În legătură cu prima problemă, referitoare la legitimitatea constituțională a procedurilor administrativ-jurisdicționale, Plenul Curții Constituționale consideră că este de competența exclusivă a legiuitorului de a institui asemenea proceduri destinate, în general, să asigure soluționarea mai rapidă a unor categorii de litigii, descongestionarea instanțelor judecătorești de cauzele ce pot fi rezolvate pe această cale, evitarea cheltuielilor de judecată. Astfel, procedura administrativ-jurisdicțională constituie o măsură de protecție care, deci, nu poate avea ca scop, în nici un mod, limitarea accesului la justiție. Dar, în conformitate cu prevederile art. 125 din Constituție, justiția se înfăptuiește de Curtea Supremă de Justiție și de celelalte instanțe judecătorești prevăzute de lege. Așa fiind, existența unor organe administrative de jurisdicție nu poate să ducă la înlăturarea intervenției instanțelor judecătorești, în condițiile stabilite de lege. Această consecință rezultă și din exigențele principiului separației puterilor în stat care, în ce privește relația dintre administrația publică și autoritatea judecătorească, exclude posibilitatea ca un organ al administrației publice, chiar cu caracter jurisdicțional, să se substituie autorității judecătorești. Prin urmare, hotărârea organului de jurisdicție administrativă este supusă controlului judecătoresc al instanței de contencios administrativ sau al altei instanțe competente, potrivit legii, iar părților nu li se poate limita exercitarea acestui drept consfințit de prevederile Constituției.

Liberul acces la justiție presupune accesul la mijloacele procedurale prin care justiția se înfăptuiește. De aceea, în legătură cu cea de-a doua problemă, referitoare la compatibilitatea unor proceduri speciale sau a particularităților procedurale pentru exercitarea drepturilor procesuale ale părților cu principiul liberului acces la justiție, Curtea Constituțională consideră că este de competența exclusivă a legiuitorului de a institui regulile de desfășurare a procesului în fața instanțelor judecătorești. Este, de altfel, o soluție care rezultă în mod categoric din dispozițiile art. 125 alin. (3) din Constituție, potrivit cărora „Competența și procedura de judecată sunt stabilite de lege“ și ale art. 128 în conformitate cu care „Împotriva hotărârilor judecătorești, părțile interesate și Ministerul Public pot exercita căile de atac, în condițiile legii“. Judecătorul „spune dreptul“ pentru soluționarea unui litigiu, dar numai în formele și în condițiile procedurale instituite

de lege. Pe cale de consecință, legiuitorul poate institui, în considerarea unor situații deosebite, reguli speciale de procedură, ca și modalitățile de exercitare a drepturilor procedurale, principiul liberului acces la justiție presupunând posibilitatea neîngrădită a celor interesați de a utiliza aceste proceduri, în formele și în modalitățile instituite de lege. De aceea, regula art. 21 alin. (2) din Constituție, potrivit căreia nici o lege nu poate îngădi accesul la justiție, are ca semnificație faptul că legiuitorul nu poate exclude de la exercițiul drepturilor procesuale pe care le-a instituit nici o categorie sau grup social.

În legătură cu cea de-a treia problemă, privind asigurarea egalității cetățenilor în exercitarea drepturilor lor procesuale, inclusiv a căilor de atac, Curtea Constituțională consideră că în instituirea regulilor de acces al justițiabililor la aceste drepturi, legiuitorul este ținut de respectul principiului egalității cetățenilor în fața legii și a autorităților publice, prevăzut de art. 16 alin. (1) din Constituție. De aceea nu este contrar acestui principiu instituirea unor reguli speciale, inclusiv în ce privește căile de atac, cât timp ele asigură egalitatea juridică a cetățenilor în utilizarea lor. Principiul egalității în fața legii presupune instituirea unui tratament egal pentru situații care, în funcție de scopul urmărit, nu sunt diferite. De aceea el nu exclude ci, dimpotrivă, presupune soluții diferite pentru situații diferite. În consecință, un tratament diferit nu poate fi doar expresia aprecierii exclusive a legiuitorului, ci trebuie să se justifice rațional, în respectul principiului egalității cetățenilor în fața legii și a autorităților publice. În temeiul acestor considerente, prin Decizia nr. 60/1993 Curtea Constituțională a apreciat că instituirea accesului parțial, doar la prima instanță, al salariaților din sectorul siguranței circulației este neconstituțională, cât timp celorlalți salariați din sectorul transporturi, în litigiile lor de muncă, le este asigurat accesul la toate mijloacele procedurale prevăzute de lege. Aceasta nu înseamnă însă că, în toate cauzele, accesul liber la justiție presupune să fie asigurat ac-

cesul la toate structurile judecătorești — judecătorii, tribunale, curți de apel, Curtea Supremă de Justiție — și la toate căile de atac prevăzute de lege, deoarece competența și procedura de judecată sunt stabilite de legiuitor, iar acesta, asigurând posibilitatea de a ajunge în fața instanțelor judecătorești în condiții de egalitate, poate stabili reguli deosebite.

În acest context se poate observa clar de ce nu există nici o contradicție între deciziile Curții nr. 3/1992 și nr. 60/1993. În prima decizie nici nu s-a discutat accesul la justiție, deoarece în sesizare se susținea că art. 85 alin. (2) din Legea nr. 68/1992, care prevede că „Împotriva hotărârilor definitive, pronunțate de instanțele judecătorești potrivit acestei legi, nu există cale de atac”, este contrară dispozițiilor art. 128 din Constituție. În acest sens, se aprecia că sintagma „în condițiile legii” din art. 128 nu înseamnă o posibilitate de restrângere a dreptului de a exercita căile de atac, ei se referă la reglementarea condițiilor procedurale de folosire a acestora. În motivarea deciziei — care a reținut că dispoziția atacată este constituțională — s-a arătat că atât în sistemul nostru procesual, cât și în alte țări, legea poate exclude folosirea unor căi de atac, fie pentru a reduce cheltuielile ocazionate de proces datorită modicității obiectului în litigiu, fie din motive de celeritate sau de protecție a unor interese sociale, fie pentru că natura cauzei impune o rezolvare promptă și definitivă. Excluderea căilor extraordinare de atac în materie electorală a fost impusă de necesitatea asigurării operativității în rezolvarea tuturor problemelor legate de desfășurarea alegerilor, precum și de interesul stabilității rezultatelor acestora, deoarece aplicarea în această materie a normelor de drept comun ar însemna, practic, să se împiedice desfășurarea alegerilor sau să se pună sub semnul incertitudinii un timp îndelungat rezultatele alegerilor. Deci soluția și motivarea din această decizie au în vedere exclusiv procedura electorală, astfel încât nu pot fi în contradicție cu o soluție din alt domeniu, în care problema invocată a fost alta.

Având în vedere considerentele expuse, văzând și dispozițiile art. 16 alin. (1), art. 21, art. 125 și art. 128 din Constituție, precum și prevederile art. 26 alin. (2) din Regulamentul de organizare și funcționare a Curții Constituționale, Plenul Curții Constituționale, cu voturile judecătorilor Vasile Gionea, Viorel Mihai Ciobanu, Antonie Iorgovan, Ion Filipescu și Florin Bucur Vasilescu,

DECIDE:

1. Instituirea unei proceduri administrativ-jurisdicționale nu este contrară principiului prevăzut de art. 21 din Constituție, privind liberul acces la justiție, cât timp decizia organului administrativ de jurisdicție poate fi atacată în fața unei instanțe judecătorești.

2. Accesul la structurile judecătorești și la mijloacele procedurale, inclusiv la căile de atac, se face cu respectarea regulilor de competență și procedură de judecată stabilite de lege.

3. Liberul acces la justiție se realizează numai în respectul egalității cetățenilor în fața legii și a autorităților publice, astfel încât orice excludere care ar avea semnificația încălcării egalității de tratament juridic este neconstituțională.

Pronunțată de Plenul Curții Constituționale în ziua de 8 februarie 1994.

La dezbateri au participat Vasile Gionea, președinte, Viorel Mihai Ciobanu, Mihai Constantinescu, Antonie Iorgovan, Ioan Muraru, Ion Filipescu, Florin Bucur Vasilescu, judecători.

Decizia se comunică Curții Supreme de Justiție și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE CURȚII CONȘTITUȚIONALE,
prof. dr. VASILE GIONEA

ACTE ALE ORGANELOR ADMINISTRAȚIEI PUBLICE

MINISTERUL MUNCII ȘI PROTECȚIEI SOCIALE

Nr. 5820/28.II.1994

MINISTERUL FINANȚELOR

Nr. 45750/7.III.1994

NORME METODOLOGICE

cu privire la determinarea fondului de salarii ce poate fi consumat de societățile comerciale cu capital majoritar de stat și regiile autonome la care salariile se stabilesc prin negociere fără obligația de a plăti impozit suplimentar

În baza prevederilor art. 12 din Ordonanța Guvernului nr. 13/1994 cu privire la moderarea inflației prin prelungirea aplicării impozitului suplimentar asupra fondului de salarii, se emit următoarele norme metodologice :

1. Fondul de salarii aferent lunii decembrie pentru care unitatea nu avea obligația plății unui impozit suplimentar, pe baza căruia se determină salariul mediu brut de calcul, este cel determinat pentru această lună prin aplicarea prevederilor Ordonanței Guvernului nr. 1/1993, precum și a celorlalte reglementări elaborate în temeiul acesteia.

2. Potrivit prevederilor art. 3 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 13/1994, numărul mediu de personal pentru calcularea fondului de salarii care poate fi consumat fără plata unui impozit suplimentar se stabilește conform Normelor metodologice de completare a chestionarelor S₁—S₄ pentru întocmirea raportărilor statistice, aprobate de Comisia Națională pentru Statistică. Numărul mediu de personal astfel stabilit se corectează în condițiile prevăzute la alin. (2), (3) și (4) ale art. 3 din Ordonanța Guvernului nr. 13/1994.

3. În fondul de salarii consumat de unitate, în raport cu care se calculează impozitul suplimentar potrivit art. 5 din Ordonanța Guvernului nr. 13/1994, se cuprind veniturile sub formă de salariu și celelalte drepturi salariale prevăzute în anexa la Hotărârea Guvernului nr. 71/1994.

4. Ponderea producției livrate la export sau a prestațiilor de servicii efectuate pentru partenerii externi

în totalul producției-marfă sau a prestației realizate, pe baza căreia se reduce, potrivit art. 5 alin. (3) din Ordonanța Guvernului nr. 13/1994, impozitul suplimentar, se determină prin raportarea contravalorii în lei a valutei încasate din activitatea de export la totalul producției sau prestării de servicii facturate și încasate, cumulat de la începutul anului, inclusiv contravaloarea în lei a prestațiilor de servicii turistice pentru care tarifele sunt stabilite în valută.

5. Elementele de calcul ale fondului de salarii nesupus impozitării suplimentare aferente lunii decembrie 1993 se înregistrează până la 30 aprilie 1994, potrivit art. 8 din Ordonanța Guvernului nr. 13/1994, la direcțiile de muncă și protecție socială județene și a municipiului București conform fișei-model cuprinse în anexa nr. 1 la prezentele norme metodologice.

6. Modul de determinare a raportului dintre suma reprezentând creanțele și arieratele care revin la 1.000 lei volum al activității facturate din luna curentă față de luna precedentă în funcție de care se diminuează sau se majorează fondul de salarii pentru care nu se plătește impozit suplimentar, potrivit art. 10 din Ordonanța Guvernului nr. 13/1994, este prezentat în anexa nr. 2.

Ministru de stat, ministrul muncii
și protecției sociale,
Dan Mircea Popescu

Ministru de stat, ministrul finanțelor,
Florin Georgescu

ANEXA Nr. 1

JUDEȚUL
Societatea comercială, regia autonomă și alte unități
asimilate acestora

Obiectul de activitate de bază (pe scurt)

Organul ierarhic (minister, prefectură etc.)

Sediul

FIȘA - MODEL

cuprinzând elementele de calcul ale fondului de salarii nesupus impozitării
suplimentare aferente lunii decembrie 1993

Nr. crt.	Indicatori	U.M.	Total
----------	------------	------	-------

1. Salariul mediu brut de calcul pentru luna decembrie 1993 stabilit conform art. 2 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 13/1994) = lei/pers.

Nr. crt.	Indicatori	U.M.	Total
2.	Numărul mediu de personal realizat în luna decembrie 1993 (determinat potrivit anexei nr. 1 la Normele metodologice nr. 6030/76838/1993 ale Ministerului Muncii și Protecției Sociale și Ministerului Finanțelor)	pers.	
	<i>Elemente care au stat la baza determinării salariului mediu brut de calcul din luna decembrie 1993 și a numărului mediu de personal</i>		
3.	Salariul mediu brut de calcul pentru luna mai 1993 (determinat conform art. 2 sau 4, după caz, din Ordonanța Guvernului nr. 1/1993 și Normelor metodologice nr. 6030/76838/1993 ale Ministerului Muncii și Protecției Sociale și Ministerului Finanțelor)	lei/pers.	
4.	Salariul mediu brut de calcul pentru luna decembrie 1993, determinat prin adăugarea valorilor medii brute ale indexărilor aprobate în perioada 1 iunie — 31 decembrie 1993, prin hotărârile Guvernului nr. 243/1993, 381/1993 *) , 588/1993 și 684/1993	lei/pers.	
5.	Suma corespunzătoare corecției fondului de salarii pentru care nu se plătește impozit suplimentar în luna decembrie 1993, potrivit prevederilor : a) Hotărârii Guvernului nr. 299/1993 b) Hotărârii Guvernului nr. 380/1993	mii lei mii lei	
6.	Suma reprezentând majorarea pentru creșterea eficienței economice, prin creșterea productivității muncii, calculată în raport cu rezultatele pe întregul an 1993 (determinată potrivit Criteriilor emise de Ministerul Muncii și Protecției Sociale și Ministerul Finanțelor nr. 10496/1471/1993)	mii lei	
7.	Fondul de salarii pentru care nu există obligația plății unui impozit suplimentar în perioada 1 mai — 31 decembrie 1993, cuprinzând, după caz, și corecțiile efectuate pe aceeași perioadă potrivit hotărârilor Guvernului nr. 299/1993 și 380/1993	mii lei	
8.	Ponderea sumei reprezentând majorarea pentru creșterea eficienței economice prin creșterea productivității muncii în totalul fondului de salarii pentru care nu există obligația plății unui impozit suplimentar în perioada 1 mai — 31 decembrie 1993 (pct. 6 : pct. 7) × 100	%	
9.	Fondul de salarii pentru care nu există obligația plății unui impozit suplimentar pentru luna decembrie 1993, fără corectura pe seama eficienței economice [pct. 4 × pct. 2] + [pct. 5 a) și/sau pct. 5 b)]	mii lei	
10.	Suma reprezentând majorarea pentru creșterea eficienței economice prin creșterea productivității muncii, aferentă lunii decembrie 1993 : $\frac{(\text{pct. 8} \times \text{pct. 9})}{100}$	mii lei	
11.	Fondul de salarii pentru care nu există obligația plății unui impozit suplimentar pe luna decembrie 1993, inclusiv suma reprezentând majorarea pentru creșterea eficienței economice (pct. 9 + pct. 10)	mii lei	
12.	Salariul mediu realizat în luna decembrie 1993 din care : — salariul de bază și sporurile acordate potrivit prevederilor contractului colectiv de muncă — ajutoare și alte facilități acordate din fondul de salarii potrivit prevederilor contractului colectiv de muncă.	lei/pers. lei/pers. lei/pers.	

NOTĂ :

Filialele, sucursalele, agențiile și altele asemenea vor înregistra la direcțiile de muncă și protecție socială numai datele referitoare la numărul mediu de personal realizat în luna decembrie 1993 și la fondul de salarii plătit efectiv în luna decembrie 1993.

*) La societățile comerciale cu capital majoritar de stat și regiile autonome care au aplicat Hotărârea Guvernului nr. 299/1993 și Hotărârea Guvernului nr. 380/1993, valoarea medie brută a indexării prevăzută de Hotărârea Guvernului nr. 381/1993 care a fost aplicată în salariul mediu brut de calcul este cea stabilită conform prevederilor art. 2 alin. (2) din această hotărâre. La societățile comerciale cu capital majoritar de stat și regiile autonome care nu au aplicat corectarea fondului de salarii potrivit Hotărârii Guvernului nr. 299/1993 și Hotărârii Guvernului nr. 380/1993 pct. 4 ≡ pct. 3 + 37,045 lei.

MODUL DE DETERMINARE

a raportului reprezentând creanțele și arieratele care revin la 1.000 lei volum al activității facturate din luna curentă față de luna precedentă, în vederea aplicării prevederilor art. 10 din Ordonanța Guvernului nr. 13/1994

În vederea asigurării condițiilor corespunzătoare de aplicare a prevederilor art. 10 din Ordonanța Guvernului nr. 13/1994, referitoare la diminuarea sau majorarea fondului de salarii pentru care nu se plătește impozit suplimentar în raport cu creșterea sau scăderea creanțelor și arieratelor în luna curentă față de luna precedentă, se vor avea în vedere următoarele :

1. La stabilirea creșterii soldului creanțelor la finele lunii în curs față de luna anterioară, provenite din relațiile cu partenerii interni, se iau în considerare creanțele totale înregistrate în soldurile debitoare ale conturilor : 409 „Furnizori-debitori“, 411 „Clienți“ și 418 „Clienți — facturi de întocmit“.

2. La stabilirea creșterii soldului arieratelor la finele lunii în curs față de luna anterioară, provenite din relațiile cu partenerii interni, se iau în considerare arieratele totale înregistrate în soldurile creditoare ale conturilor : 401 „Furnizori“, 404 „Furnizori de imobilizări“, 408 „Furnizori — facturi nesosite“, 419 „Clienți-creditori“, 431 „Asigurări sociale“, 437 „Ajutor de șomaj“, 441 „Impozitul pe profit“, 442.3 „Taxa pe valoarea adăugată de plată“, 444 „Impozitul pe salarii“, 446 „Alte impozite, taxe și vărsăminte asimilate“, 447 „Fonduri speciale — taxe și vărsăminte asimilate“, 448 „Alte datorii și creanțe cu bugetul statului“ și 462 „Creditori diverși“.

3. Fondul de salarii pentru care nu se plătește impozit suplimentar, determinat potrivit prevederilor Ordonanței Guvernului nr. 13/1994, se diminuează cu 1% pentru fiecare procent de creștere a raportului dintre suma reprezentând creanțele și arieratele reflectate în evidența contabilă în conturile menționate la pct. 1 și 2 ce revine la 1.000 lei volum al activității facturate din luna curentă față de luna precedentă, dar nu mai mult de 5% din fondul de salarii pentru care nu se plătește impozit suplimentar, aferent lunii în curs.

Volumul activității facturate cuprinde valoarea, la preț de vânzare, a produselor, semifabricatelor, materialelor etc., vândute, lucrărilor executate și prestațiilor de servicii efectuate clienților interni pe bază de facturi, reflectată în evidența contabilă în contul 411 „Clienți“.

4. În situația în care raportul prevăzut la punctul anterior înregistrează o reducere față de luna precedentă, fondul de salarii pentru care nu se plătește impozit suplimentar se majorează cu 1% pentru fiecare procent de reducere, dar nu mai mult decât suma absolută a diminuărilor aplicate în perioadele precedente.

5. Raportul dintre suma reprezentând creanțele și arieratele ce revin la 1.000 lei volum de activități facturate în luna curentă față de luna precedentă se calculează astfel :

$$I_{\%} = \frac{TS_{cl} + TS_{ai}}{V_{afi}} \times 1.000 : \frac{TS_{co} + TS_{ao}}{V_{afo}} \times 1.000 \times 100$$

în care:

TS_{cl} și TS_{co} — totalul soldurilor conturilor de creanțe din luna curentă și, respectiv, din luna precedentă ;

TS_{ai} și TS_{ao} — totalul soldurilor conturilor de arierate din luna curentă și, respectiv, din luna precedentă ;

V_{afi} și V_{afo} — volumul activității facturate din luna curentă și, respectiv, cel din luna precedentă ;

I — indicele de creștere sau de scădere a raportului creanțe și arierate la 1.000 lei volum al activității facturate.

6. În cazul societăților bancare și al celorlalte instituții de credit, la aplicarea prevederilor art. 10 din Ordonanța Guvernului nr. 13/1994 se vor lua în considerare creanțele și arieratele provenite din relațiile cu partenerii interni reflectate în evidența contabilă a acestor unități în totalul soldurilor conturilor în care se înregistrează :

a) în cazul creanțelor :

— debitorii ;
— creditele acordate societăților bancare și instituțiilor financiar-bancare ;
— credite acordate și alte creanțe din operațiuni cu clientela ;

— creanțe documentare (factoring) ;
— dobânzi și comisioane de încasat ;

b) în cazul arieratelor :

— creditorii ;
— decontări cu Banca Națională a României privind împrumuturile de refinanțare ;
— împrumuturi primite de la societăți bancare și instituții financiar-bancare ;

— datorii documentare (factoring) ;
— dobânzi și comisioane de plătit ;
— decontări privind asigurările sociale și protecția socială ;
— decontările cu bugetul statului.

În volumul de activitate al unităților menționate mai sus se vor cuprinde dobânzile și comisioanele ce urmează a fi încasate către acestea.

7. În vederea aplicării prevederilor art. 10 din Ordonanța Guvernului nr. 13/1994, unitățile în cauză au obligația să întocmească buget anexele nr. 2 a) și 2 b) la prezentele norme metodologice, care constituie documente justificative privind modul de aplicare a acestor prevederi.

8. Societățile comerciale cu capital majoritar de stat și regiile autonome la care salariile se stabilesc prin negociere, care au în obiectul de activitate executarea de lucrări, prestări de servicii etc., efectuate misiunilor diplomatice, oficiilor consulare, reprezentanțelor organizațiilor internaționale interguvernamentale acreditate în România și personalului acestora, altor persoane juridice și fizice străine care își desfășoară activitatea în țara noastră și care, potrivit reglementărilor în vigoare, se încadrează în categoria „beneficiarilor străini”, nu au obligația aplicării prevederilor art. 10 din Ordonanța Guvernului nr. 13/1994

pentru volumul de activitate aferent acestor beneficiari.

9. Calculul indicelui cu care se diminuează sau se majorează fondul de salarii pentru care nu se plătește impozit suplimentar, potrivit prevederilor art. 10 din Ordonanța Guvernului nr. 13/1994, se efectuează, începând cu luna februarie 1994, luând în calcul creanțele, arieratele și volumul activității facturate, realizate în această lună față de aceleași elemente realizate în luna ianuarie 1994, urmând ca în mod asemănător să se procedeze și în lunile următoare, calculul făcându-se față de luna anterioară.

ANEXA Nr. 2 a)

UNITATEA

SITUATIA

creanțelor și arieratelor care se iau în calcul pentru diminuarea sau majorarea fondului de salarii pentru care nu se plătește impozit suplimentar, potrivit prevederilor art. 10 din Ordonanța Guvernului nr. 13/1994, încheiată la data de

Nr. crt.	Simbolul și denumirea conturilor	Volumul activității facturate — mii lei —		Solduri creanțe — mii lei —		Solduri arierate — mii lei —		Total solduri creanțe și arierate — mii lei —		Creanțe și arierate la 1.000 lei volum al activității facturate — mii lei —	
		Luna precedentă	Luna curentă	Luna precedentă	Luna curentă	Luna precedentă	Luna curentă	Luna precedentă	Luna curentă	Luna precedentă	Luna curentă
		V af	V af	S co	S ci	S ao	S al	V af	V af	S co	S ci
0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11

Director,

Contabil șef,

ANEXA Nr. 2 b)

UNITATEA

SITUATIA CENTRALIZATOARE

privind diminuarea sau majorarea fondului de salarii pentru care nu se plătește impozit suplimentar potrivit prevederilor art. 10 din Ordonanța Guvernului nr. 13/1994

Nr. crt.	Perioada (luna)	Creanțe și arierate la 1.000 lei volum al activității facturate — mii lei —		Indicele de creștere sau de descreștere a raportului creanțe și arierate la 1.000 lei volum al activității facturate	Indicele de diminuare sau majorare a fondului de salarii	Fondul de salarii pentru care nu se plătește impozit suplimentar — mii lei —	Suma cu care s-a diminuat fondul de salarii — mii lei —	Suma cumulată cu care s-a diminuat fondul de salarii — mii lei —	Suma cu care s-a reîntregit fondul de salarii — mii lei —	Fondul de salarii recalculat după diminuare sau majorare — mii lei —
		Luna precedentă	Luna curentă							
0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10

ÎN ATENȚIA CITITORILOR!

Prin Hotărârea Guvernului nr. 358/1991, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 137 din 1 iulie 1991, a fost înființată Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, sub autoritatea Camerei Deputaților, care are obligația publicării în Monitorul Oficial al României a actelor normative, nepublicarea lor atrăgând inexistența acestora.

Pentru a cunoaște legislația ce a fost adoptată după Revoluția din Decembrie 1989, pentru a fi informați cu privire la dezbaterile parlamentare, pentru a putea contacta partenerul de afaceri pe care îl doriți, pentru efectuarea formalităților de publicitate prevăzute de lege, Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, prin Serviciul relații cu publicul și agenții economici, București, invită societățile comerciale, întreprinzătorii particulari din țară și din străinătate, precum și pe toți cei interesați, să se adreseze în acest scop zilnic între orele 8,00—13,00 la telefon 6.11.77.02 sau direct la sediul acestuia din str. Blanduziei nr. 1, sector 2.

Aducem, pe această cale, la cunoștință că, începând cu data de 1 ianuarie 1994, prețurile practicate de regie pentru publicațiile sale, la care puteți face abonamente la oficiile poștale, sunt următoarele :

	lei/trimestru
● MONITORUL OFICIAL, Partea I, română	12.600
● MONITORUL OFICIAL, Partea I, maghiară (ROMÂNIA HIVATALOS KÖZLÖNYE)	27.600 (pentru trim. I/1994)
● MONITORUL OFICIAL, Partea a II-a	51.840
● MONITORUL OFICIAL, Partea a III-a	9.600
● MONITORUL OFICIAL, Partea a IV-a	86.400
● COLECȚIA LEGISLAȚIA ROMÂNIEI	6.000
● COLECȚIA DE HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ȘI ALTE ACTE NORMATIVE	13.500

Tarifele aplicate pentru publicațiile prevăzute de lege a fi inserate în „Monitorul Oficial”, de la data de 1 ianuarie 1994, sunt următoarele :

	lei
1. MONITORUL OFICIAL, Partea a III-a	
— pierderi de acte, de sigilii, ștampile, schimbări de nume, citații emise de instanțele judecătorești și notariatele de stat	per anunț 5.000
— acte procedurale ale instanțelor judecătorești a căror publicare este prevăzută de lege	per anunț 7.000
— extras-cerere pentru dobândirea sau renunțarea la cetățenia română	per anunț 12.000
— concursuri de ocupare de posturi didactice în învățământul superior	per cuvânt 100
— anunț privind examenul de capacitate pentru magistrați	per cuvânt 100
2. MONITORUL OFICIAL, Partea a IV-a	
— publicarea sentințelor judecătorești privind înființarea societăților comerciale	per anunț 55.000
— bilanțuri și conturi de profit și pierderi	per anunț 20.000
— modificări de capital social	per anunț 4.000
— lista activelor scoase la licitație sau a societăților comerciale propuse pentru privatizare	per poziție 10.000
— acte adiționale precum și alte publicații ale agenților economici, sub formă de text, a căror publicare este prevăzută de lege	per pagină manuscris 26.000
— publicații cu prezentare tabelară	per rând coloană 1.300
— anunț pentru licitație în vederea acordării unei concesiuni aprobate de Guvern	per anunț 9.000

Plata publicațiilor cuprinse în Partea a III-a și Partea a IV-a se va face prin mandat poștal pe adresa : Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, calea 13 Septembrie — Casa Republicii, sector 5, București, cont de decontare 30.98.12.301 B.C.R.—S.M.B. sau cu dispoziție de plată.

EDITOR : PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, București, călea 13 Septembrie — Casa Republicii, sector 5, cont 30.98.12.301 B.C.R.—S.M.B.
Adresa pentru publicitate: Serviciul relații cu publicul și agenții economici, București, str. Blanduziei nr. 1, sector 2, telefon 6.11.77.02.
Tiparul : Tipografia „Monitorul Oficial”, București, str. Jiului nr. 163, sector 1, telefon 6 68 55 58.